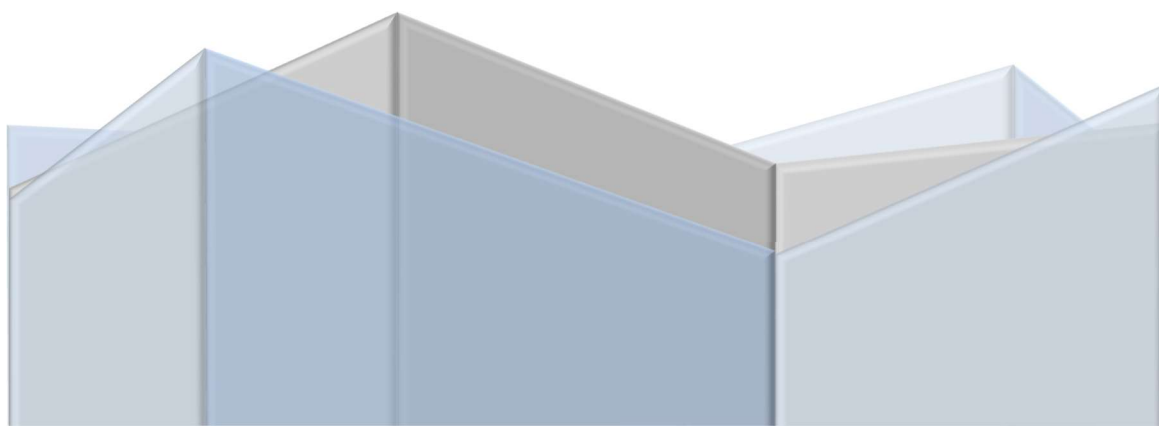

**Základní umělecká škola, Praha 6
Nad Alejí 28/1879**

Krizový plán školy

Obsah

Úvod	2
1. Krádeže a vandalismus	2
2. Šikana	4
3. Rasismus, xenofobie a antisemitismus	7
4. Návykové látky	8
5. Důležité kontaktní údaje	10

Úvod

Krizový plán školy je sestaven na základě doporučených postupů při řešení rizikového chování, které se může objevit na základní umělecké škole.

Škola má ze zákona jednoznačnou odpovědnost za vytváření a udržování bezpečného prostředí, za ochranu žáků a jejich zdraví a za předcházení vzniku jakýchkoli forem rizikového chování ve škole. Krizový plán shrnuje popisy rizikového chování a jeho cílem je stanovit závazný postup řešení pro všechny pracovníky školy v případech podezření nebo výskytu rizikového chování mezi žáky, vůči němuž pracovníci školy zaujímají účinná preventivní opatření s cílem minimalizovat projevy a rizika takového chování a případně je diagnostikují a následně přijímají efektivní opatření.

Tento krizový plán je zpracován v souladu s metodickými pokyny MŠMT.

Role školy v těchto situacích je pouze preventivní a poradenská, šetření provádí Policie ČR. S krizovým plánem školy je seznámen pedagogický sbor, rodiče i žáci školy.

1. Krádeže a vandalismus

Krádeže jsou nejčastějšími formami protiprávního jednání, se kterými se lze v prostředí škol setkat. Ztráty nebo poškození svých věcí hlásí žáci neprodleně učitelům. Žáci dbají na dostatečné zajištění svých věcí a do školy nenosí větší obnos peněz a cenné předměty. Za jejich ztrátu nebo poškození škola neručí.

1.1. Prevence krádeží

- Je třeba upozornit žáky a zákonné zástupce, že nošení cenných předmětů do školy je potenciálně rizikové chování, které může vést k jejich odcizení, což je také zdůrazněno ve Školním řádu. Na druhou stranu je však důležité žákům vysvětlit, že normální není vše stále zamykat, ale normální je nekrást. Jinak by si poškozený mohl myslet, že za krádež si může sám a nikoli zloděj.
- Vést žáky k tomu, aby dokázali toto protiprávní jednání rozpoznat, byli všíímaví vůči svému okolí a v případě, že budou svědky krádeže, ohlásili věc pedagogickému pracovníkovi.

1.2. Doporučený postup při nahlášení krádeže žákem školy

- Je třeba se každou nahlášenou krádeží zabývat a vyšetřit ji.
- O krádeži a jejím šetření provést záznam, ze kterého budou jasně vyplývat všechny důležité skutečnosti: kdo – kdy – kde – jak – proč – čím.
- Vždy nahlásit skutečnost rodičům nebo zákonným zástupcům poškozeného i zloděje (vždy ale až po precizním zjištění příčin).
- Krádež ohlásit na Policii ČR v případě, kdy je škoda nikoliv nepatrná, nikdo nejeví snahu o nápravu a škola není vlastními silami schopná domoci se takové nápravy. Musí se jednat o úmyslné zcizení, poškození nebo zničení věci. Hlásíme také tehdy, jestliže o to žádá poškozený nebo poškozená nebo jejich zákonní zástupci. Důležité upozornění - Škola a školské zařízení není orgán činný v trestním řízení, takže nemůže nic vyšetřovat. Pokusy o „vyšetřování“ ze strany školy, mohou nenapravitelně ovlivnit další vyšetřování Policie ČR.
- V případech, kdy se jedná o opakované jednání a výchovná a další opatření, která zvolila škola, neměla žádný účinek, hlásit na OSPOD (orgán sociálně právní ochrany dětí)

1.3. Prevence vandalismu

- Jako vandalismus se označuje svévolné poškozování a ničení veřejného i soukromého majetku, které nepřináší pachateli žádné materiální obohacení a pro které pachatel zpravidla nemá žádný motiv.
- Ve školním řádu je uvedeno, že každé poškození nebo zničení majetku školy, spolužáků, učitelů či jiných osob hradí rodiče nebo zákonný zástupce žáka, který poškození způsobil.
- V poučeních o bezpečnosti a ochraně zdraví je třeba se problematice vzniklých škod věnovat a žáky opakovaně upozorňovat na jednání, které k poškození majetku vede, a jak se takovému jednání se vyhnout.

1.4. Doporučený postup při vzniku škody

- Jakmile vznikne škoda na školním majetku, je třeba o celé záležitosti vyhotovit záznam a pokusit se odhalit viníka.
- V případě, že viníka škola zná, bude po něm (jeho zákonném zástupci) vymáhat náhradu škody.
- O způsobené škodě je třeba provést záznam, ze kterého budou jasně vyplývat všechny důležité skutečnosti: kdo – co - kdy – kde – jak – proč – čím.
- Snažit se vždy dobrat příčiny takového jednání a následně s ní pracovat.
- V případě, kdy je způsobena škoda nepatrná nebo malá (dle platného trestního zákoníku činí výše škody nikoliv nepatrné 10.000,- Kč), je třeba věc oznámit rodičům tehdy, jestliže dítě věc poškodilo úmyslně a nejeví žádnou snahu o nápravu. Škody většího rozsahu nebo škody na majetku někoho třetího (spolužák, cizí osoby v průběhu školní exkurze, soutěže, vernisáže atd.) oznamuje škola rodičům vždy.
- Věc je třeba ohlásit Policii ČR v případě, kdy je škoda nikoliv nepatrná, nikdo nejeví snahu o nápravu a škola není vlastními silami schopná domoci se takové nápravy. Musí se jednat o úmyslné poškození nebo zničení věci a také tehdy, jestliže o to žádá poškozený nebo poškozená nebo jejich zákonní zástupci.
- V případech, kdy se jedná o opakované jednání a výchovná a další opatření, která zvolila škola, neměla žádný účinek, je třeba věc hlásit na OSPOD (orgán sociálně právní ochrany dětí).

Pozn. – zde je třeba definovat hranici škody způsobené trestným činem:

	Stav po novele trestního zákoníku účinné od 1. 10. 2020
Škoda nikoliv nepatrná	nejméně 10 000 Kč
Škoda nikoliv malá	nejméně 50 000 Kč
Větší škoda	nejméně 100 000 Kč
Značná škoda	nejméně 1 000 000 Kč
Škoda velkého rozsahu	nejméně 10 000 000 Kč

V případě, že byla odcizena věc s hodnotou menší než 10.000,-Kč, ale bylo použito násilí – vypáčená skříňka, šatna, šuplík, nebo násilí vůči osobě a snaha zmocnit se věci – loupež, jedná se vždy o trestný čin.

2. Šikana

2.1. Charakteristika

Šikanování je jakékoliv chování, jehož záměrem je ublížit, ohrožit nebo zastrašovat žáka, případně skupinu žáků. Spočívá v cílených a opakovaných fyzických a psychických útocích jedincem nebo skupinou vůči jedinci nebo skupině žáků, kteří se neumí nebo z nejrůznějších důvodů nemohou bránit. Zahrnuje jak fyzické útoky v podobě bití, vydírání, loupeží, poškozování věcí, tak i útoky slovní v podobě nadávek, pomluv, vyhrožování nebo ponižování nebo kyberšikanu. Může mít i formu sexuálního obtěžování až zneužívání. Šikana se projevuje i v nepřímé podobě jako demonstrativní přehlížení a ignorování žáka nebo žáků skupinou spolužáků. Varianty šikany jsou velmi různorodé, stejně jako metody, kterými je prováděna. Zpravidla má agresor nad obětí fyzickou nebo početní převahu. Následky šikany si do dalšího života odnášejí všichni zúčastnění, největší dopad má ale pochopitelně na oběť.

2.2. Podoby šikany

- **Přímá šikana**
může mít podobu fyzickou tedy například bití, plivání, tahání za vlasy, nevhodné doteky apod. Nebo nefyzickou, tj. verbální například vulgární nadávky, sexuálně nevhodné poznámky, zraňující komentáře k rase, národnosti, etnicitě, náboženství nebo sexualitě, kruté a zraňující komentáře na osobní vzhled nebo povahu, výhrůžky, násilné a manipulativní příkazy, nebo neverbální tj. urážlivá gesta, vysmívání se žákovi, používání zastrašujících nebo výhrůžných výrazů ve tváři, nebo v řeči těla, házení předmětů, ničení nebo schovávání a kradení věcí, učebních pomůcek apod.
- **Nepřímá šikana**
má za cíl způsobit emocionální a psychologické utrpení a poškodit sociální status oběti. Tato šikana je vykonávána způsobem, kdy útočník působí bolest tak, aby to vypadalo, že žádný takový záměr ve skutečnosti nemá. Hlavní agresor k útoku často využívá prostředníka a neútočí přímo. Nepřímá šikana je většinou nefyzická, nicméně v některých případech může být také třetí strana manipulována do situace, kdy má zapříčinit fyzické ublížení. Nefyzické formy nepřímé šikany pak mohou zahrnovat záměrnou ignoraci nebo izolování žáka, skryté ničení nebo krádež jeho osobních věcí, rozšiřování zákeřných pomluv a lží, neoprávněná nařčení ze sexuálního obtěžování, ničení pověsti a reputace, ponižování před ostatními žáky i pedagogy, nepříjemné sexuální provokace ad.
- **Kyberšikana**
je v současné době jednou z forem šikany, která může mít podobu např. zakládání falešných profilů na jméno žáka s dehonestujícím obsahem, prezentace ponižujících videí na portálech, jako je YouTube nebo Facebook a jiné, prezentace zraňujících komentářů na webu, rozesílání vulgárních nebo výhrůžných koláží s tváří žáka či příslušníků jeho rodiny, výhrůžné SMS nebo e-maily apod. V současnosti jde o jednu z nejčastějších forem šikany. Ačkoli je kyberšikana zpravidla definována jako činnost záměrná, může vzniknout i nezáměrně – např. jako nevhodný vtip, který se v on-line prostředí vymkne kontrole. Kyberšikana je často zaměňována s tzv. on-line obtěžováním. Termínem on-line obtěžování označujeme jednorázové útoky, jejichž dopad je pouze dočasný. „Opravdová“ kyberšikana musí splňovat zejména kritéria opakovanosti, musí být dlouhodobá a musí být vnímána jako ubližující. Oběť se pak nedokáže útokům účinně bránit, existuje mocenská nerovnováha.

○ **Co šikana není?**

Za šikanování se nepovažuje škádlení a jednorázová agrese. U žáků se za šikanování nepovažuje škádlení nebo agrese, které nemá znaky šikanování, a kde chybí nepoměr sil. Hranice, která odlišuje šikanování od škádlení nebo agrese, bývá někdy nezřetelná. Jedním z rozlišujících prvků je schopnost žáka škádlení opětovat, bránit se mu, zastavit ho. Ve chvíli, kdy se žák škádlení nebo agresi neumí nebo nemůže bránit, cítí se bezradný a bezmocný, a přesto škádlení nebo agrese pokračuje, pak toto chování přerůstá v šikanu.

2.3. Prevence šikany

- Všichni učitelé by měli vnímat vztahy mezi žáky, stejně tak i atmosféru v kolektivní výuce, kde působí, jako nedílnou součást své práce.
- Svým chováním se podílí na prevenci šikanování ve třídách, pozorují sociální klima ve třídě a neprodleně reagují na nevhodné chování mezi žáky.
- Základem prevence šikanování a násilí ve škole je podporování vzájemných pozitivních vztahů mezi žáky, mezi žáky a učiteli a usilování o vytváření bezpečného klimatu školy.
- Učitelé vedou systematicky a důsledně žáky k osvojování zásad mezilidských vztahů, učí je respektovat identitu a individualitu jedince. Pomáhají rozvíjet pozitivní mezilidské vztahy a úctu k životu druhého člověka.

2.4. Doporučené rady pro učitele při podezření na výskyt šikany

Nepřímé znaky šikanování:

- žák je o přestávkách často osamocený, ostatní o něj nejeví zájem, nemá kamarády,
- o přestávkách vyhledává blízkost učitelů,
- má-li žák promluvit před třídou, je nejistý, ustrašený,
- působí smutně, nešťastně, stísněně, mívá blízko k pláči,
- stává se uzavřeným,
- jeho věci jsou poškozené nebo znečištěné, případně rozházené,
- zašpiněný nebo poškozený oděv,
- odmítá vysvětlit poškození a ztráty věcí nebo používá nepravděpodobné výmluvy,
- začíná vyhledávat důvody pro absenci ve škole,
- má odřeniny, modřiny, škrábance nebo řezné rány, které nedovede uspokojivě vysvětlit.

Přímé znaky šikanování:

- posměšné poznámky na adresu žáka, pokořující přezdívka, nadávky, ponižování, hrubé žerty na jeho účet,
- kritika žáka, výtky na jeho adresu, pronášené nepřátelským až nenávisným, nebo pohrdavým tónem,
- nátlak na žáka, aby dával věcné nebo peněžní dary šikanujícímu,
- příkazy, které žák dostává od jiných spolužáků, zejména pronášené panovačným tónem, a skutečnost, že se jim podřizuje,
- strkání, rány, kopání, které třeba nejsou zvláště silné, ale je nápadné, že je oběť neoplácí,

2.5. Postup při zjištění šikany

Postup pedagogického pracovníka:

- Informují-li rodiče pedagogického pracovníka o podezření na šikanování, zahájí okamžitě vyšetřování šikany a informuje ředitele školy.
- Má-li pedagogický pracovník podezření na šikanování zahájí okamžitě vyšetřování šikany a informuje ředitele školy.
- V případě prokázaných projevů šikany neprodleně informuje ředitele školy, spolupodílí se na vyšetřování šikany podle pokynů ředitele školy.

- Ředitel školy vždy informuje rodiče o výsledcích vyšetřování šikany, a to i v případech, že se podezření neprokáže. Navrhne na pedagogické radě potrestání agresorů.

Postup rodičů při podezření na šikanování:

- Rodiče informují o podezření na šikanování třídního učitele popřípadě dalšího pedagogického pracovníka, při jehož hodinách kolektivní výuky k šikaně dochází.
- Nejsou-li podezření na projevy šikany bezodkladně a uspokojivě řešeny v pravomoci pedagogických pracovníků, obrátí se rodiče s informací na ředitele školy.
- Jsou-li rodiče přesvědčeni, že postupuje škola při řešení šikanování nedostatečně, je možné jednat v této záležitosti se zřizovatelem školy nebo podat stížnost na školu České školní inspekci. Stížnost lze podat písemně, osobně nebo v elektronické podobě a je možné ji adresovat příslušnému inspektorátu ČŠI.

Škola má ohlašovací povinnost při výskytu šikany v následujících případech:

- Dojde-li k šikaně v průběhu vyučování, nebo s ním souvisejících činností, má škola povinnost tuto skutečnost oznámit zákonnému zástupci jak žáka, který je útočníkem, tak žáka, který byl obětí.
- Dojde-li v souvislosti se šikanou k jednání, které by mohlo naplňovat znaky přestupku nebo trestného činu, obrací se škola na Policii ČR nebo státní zastupitelství.
- Škola ohlašuje orgánu sociálně právní ochrany dětí takové skutečnosti, které nasvědčují tomu, že dítě je v ohrožení buď proto, že ho ohrožuje někdo jiný nebo proto, že se ohrožuje svým chováním samo.

Pedagogický pracovník, kterému bude znám případ šikanování a nepřijme v tomto ohledu žádné opatření, se vystavuje riziku trestního postihu, protože neoznámil, případně nepřekazil trestný čin.

2.6 Stadia šikany (PaedDr. Michal Kolář 2011)

- **První stadium: Zrod ostrakismu** (Ostrakismus je vytěsnění jedince z kolektivu nebo společnosti, jeho částečné nebo úplné ignorování. Je využíván kolektivem jako trest, nebo někdy jako forma nátlaku. Nejčastější je v kolektivech dětí a mladých lidí, kde slouží k částečné nebo úplné izolaci jedince.)
Jde o mírné, převážně psychické formy násilí, kdy se okrajový člen skupiny necítí dobře. Je neoblíben a není uznáván. Ostatní ho více či méně odmítají, nebaví se s ním, pomlouvají ho, spřádají proti němu intriky, dělají na jeho účet „drobné“ legrácky apod. Tato situace je již zárodečnou podobou šikanování a obsahuje riziko dalšího negativního vývoje.
- **Druhé stadium: Fyzická agrese a přitvrzování manipulace**
V zátěžových situacích (což může být i školou vytvářené konkurenční prostředí), kdy ve skupině stoupá napětí, začnou ostrakizovaní žáci sloužit jako hromosvod. Spolužáci si na nich odreagovávají nepříjemné pocity, například z očekávané těžké písemné práce, z konfliktu s učitelem nebo prostě jen z toho, že chození do školy je obtěžuje. Manipulace se přitvrzuje a objevuje se zprvu ponejvíce subtilní fyzická agrese. Stupňování agrese může být dáno také neřešením předchozí situace.
- **Třetí stadium (klíčový moment): Vytvoření jádra**
Vytváří se skupina agresorů, úderné jádro. Tito šířitelé „viru“ začnou spolupracovat a systematicky, nikoliv již pouze náhodně, šikanovat nejvhodnější oběti. V počátku se stávají jejich oběťmi ti, kteří jsou už osvědčeným objektem ostrakizování. Třída ví, o koho jde. Jde o žáky, kteří jsou v hierarchii nejnižší, tedy ti „slabí“. Většinou platí mezi ostatními žáky názor - „raději on, než já“.
- **Čtvrté stadium: Většina přijímá normy**
Normy agresorů jsou přijaty většinou a stanou se nepsaným zákonem. V této době získává neformální tlak ke konformitě novou dynamiku a málokdo se mu dokáže postavit. Platí „Buď jsi s námi, nebo proti nám.“ U členů „virem“ přemožené skupiny dochází k vytvoření

jakési alternativní identity, která je zcela poplatná vůdcům. I mírní a ukáznění žáci se začnou chovat krutě – aktivně se účastní týrání spolužáka a prožívají při tom uspokojení.

○ **Páté stadium: Totalita neboli dokonalá šikana**

Násilí jako normu přijímají všichni členové třídy. Šikanování se stává skupinovým programem. Obrazně řečeno nastává éra „vykořisťování“. Žáci jsou rozděleni na dvě sorty lidí, které pro přehlednost můžeme označit jako „otrokáře“ a „otroky“. Jedni mají všechna práva, ti druzí nemají práva žádná. Ve čtvrtém a pátém stadiu hrozí reálné riziko prorůstání parastruktury šikany do oficiální školní struktury. Stává se to v případě, kdy iniciátor šikanování je sociometrickou hvězdou. Je žákem s výborným prospěchem, má kultivované chování a ochotně pomáhá pedagogovi plnit jeho úkoly.

○ **Zvláštnosti u psychických šikan**

U psychických šikan zůstává princip stadií nezměněn. Nicméně jejich podoba je jiná. V popředí je nepřímá a přímá verbální agrese čili psychické násilí. Často se zraňuje „jen“ slovem a izolací. Rozdíl je pouze v tom, že se nestupňuje násilí fyzické, ale psychické. Krutost psychického násilí si však v ničem nezadá s nejbrutálnější fyzickou agresí.

3. Rasismus, xenofobie a antisemitismus

3.1. Charakteristika

Rasistické chování je takové, které na základě přisouzení psychických a mentálních schopností a dovedností skupinám definovaným podle biologického, rasového nebo národnostního původu příslušníky těchto skupin nepřiměřeně nebo negativně hodnotí a případně je i poškozují. Xenofobní chování je takové, které na základě subjektivně stanovených prvků cizosti (jinakosti) vyvolává obavy ze subjektů, které jsou pojímány jako cizí. Antisemitské jednání je takové, které poškozují objekt židovského charakteru kvůli tomu, že tomuto objektu přisuzuje určité negativní vlastnosti nebo symbolický význam na základě subjektivní percepce židovství. Primitivní rasistické, xenofobní a antisemitské postoje se mohou vyskytnout i u dětí předškolního a ranně školního věku, ať již jako důsledek rodinné výchovy a vlivu okolí nebo pod vlivem bezprostřední situace a reakcí spolužáků.

3.2. Rizikové typy chování žáků

- Verbální a fyzické napadání spolužáků, zaměstnanců nebo návštěvníků školy kvůli jejich politickému nebo náboženskému přesvědčení nebo rasovému, národnostnímu, etnickému nebo třídnímu původu.
- revizionistické zpochybňování oficiálních výkladů historie nebo pojetí soudobé demokracie ve prospěch extremistických výkladů apod.

3.3. Prevence

Žákům je třeba zprostředkovávat demokratické hodnoty, principy lidských práv a tolerance. Je třeba s nimi mluvit o extremismu a o negativních spojených s minulostí a současností extremismu, rasismu, xenofobie a antisemitismu a možnostech sankcí za projevy extremismu a souvisejících jevů. Je možné využít životních příběhů, uměleckých děl – literatury a filmů s následným výkladem.

3.4. Postup v případě zjištění rizikového chování

- zjistit hloubku rasistických, xenofobních nebo antisemitských postojů u jednotlivců. Zároveň je třeba zjistit rozšíření uvedených postojů v kolektivu, třídě a škole.
- Okamžitě a razantně vystoupit proti projevům intolerance mezi žáky vyvolanými uvedenými postoji a názory.

- Vyvolat diskusi o problémech souvisejících s uvedenými postoji s cílem odhalit jejich příčinu.
- Informovat rodiče v případě zjištění uvedených hlouběji zakotvených postojů a nabídnout jim spolupráci.
- V případě závažných projevů (především násilných) informovat Policii ČR.

Vzhledem k závažnosti tohoto tématu pedagog neprodleně zajistí bezpečnost případné oběti, dále oznámí skutečnost zákonným zástupcům agresora i oběti a postupuje dle preventivního plánu proti šikaně, popř. informuje Policii ČR podle závažnosti situace a případného ohrožení bezpečí oběti. Přestupek je hodnocen různými stupni výchovných opatření podle školního řádu. Pokud se jedná o propagaci bez konkrétní oběti, je potřeba informovat rodiče žáků a se žáky provést okamžitou intervenci na dané téma. Pokud je situace mimo kontrolu, přizvat odpovědné a odborné instituce na pomoc s intervencí.

Pedagogický pracovník, kterému bude znám případ výše jmenovaného rizikového chování a nepřijme v tomto ohledu žádné opatření, se vystavuje riziku trestního postihu, protože neoznámil, případně nepřekazil trestný čin.

4. Návykové látky

4.1 Charakteristika

Do této oblasti spadá široké spektrum chování, které vykazuje znaky závislosti – zejména pak distribuce a užívání alkoholu, tabákových výrobků a jiných návykových látek (NL).

4.2 Prevence

V ZUŠ na rozdíl od základní nebo střední školy žák tráví daleko méně času, a to ještě převážně v individuálních hodinách, nebo v kolektivních předmětech s relativně malým počtem žáků. Tím škola vytváří ztížené podmínky pro výskyt případů užívání návykových látek v prostorách školy, v jejím okolí a na všech školních akcích. Škola ve svém školním řádu jasně vymezuje, že vnášení, držení, distribuce a používání návykových látek je v prostorách školy a při akcích pořádaných školou přísně zakázáno.

Při případném řešení případu souvisejícího s užíváním návykových látek nebo distribucí OPL (omamné a psychotropní látky) spolupracuje s Policií ČR, orgány sociálně právní ochrany dětí, školskými poradenskými zařízeními apod.

Při případném řešení případu souvisejícího s užíváním návykových látek, jejich vnášením nebo distribucí je třeba spolupracovat s Policií ČR a orgány sociálně-právní ochrany dětí OSPOD.

4.3 Doporučené postupy

4.3.1. Postup při zjištění užití omamných a psychotropních látek (OPL)

- Zabránit v další konzumaci.
- Pokud je žák vlivem OPL ohrožen na zdraví a životě, volat RZS a Policii ČR.
- Odebrat a zajistit OPL (do zapečetěného obalu) za přítomnosti další osoby a s použitím ochranných pomůcek.
- Sepsat o události a provedených opatřeních záznam s vyjádřením žáka.
- S ohledem na to, že po požití NL není nezletilý žák způsobilý pobytu ve škole a účasti na vzdělávacím procesu, je nezbytně nutné, aby si jej převzali zákonní zástupci. V případě, že zákonné zástupce nelze sehnat nebo si odmítnou pro žáka přijet, je nutné požádat o součinnost Policii ČR a OSPOD.

- Vyvodit opatření stanovené školním řádem, rozlišovat při tom distributora od uživatele OPL.

4.3.2. Postup při zjištění, že žák přináší do školy omamnou a psychotropní látku a nabízí nebo ji poskytuje dalším žákům.

- Škola tuto věc oznamuje Policii ČR a OSPOD.
- Škola spolupracuje na vyšetření věci s Policií ČR a s ohledem na konkrétní okolnosti případu a po poradě s Policií ČR provádí další opatření tak, aby nebylo narušeno trestní řízení vedené policií ČR (ovlivňováním mezi žáky, zničením stop apod.).
- Škola informuje rodiče a vyhotoví písemný záznam o pohovoru.

4.3.3. Doporučený postup při zachycení látky, o které se domníváme, že se jedná o omamnou a psychotropní látku.

- Odebrat a zajistit látku (do zapečetěného obalu) za přítomnosti další osoby a s použitím ochranných pomůcek.
- Vyučující informuje ředitele školy nebo zástupce ředitele.
- Sepsat o události a učiněných opatřeních záznam. Pokud byla látka zajištěna u konkrétního žáka, zapsat rovněž vyjádření žáka.
- Předat nález Policii ČR, která provede šetření a v případě, že byla látka zajištěna u konkrétního žáka, informuje zákonného zástupce.

4.3.4. Doporučený postup při zachycení žáka, který kouří v prostorách školy.

- Žákovi je zabráněno v další konzumaci tabákových výrobků.
- Škola informuje rodiče.
- V závažných případech – zejména s ohledem na věk a chování dítěte, případně pokud se chování opakuje, vyrozumí škola orgán sociálně právní ochrany dětí OSPOD.
- Ředitel školy navrhne výchovné opatření, které projedná a schválí pedagogická rada.
- Třídní učitel písemně informuje rodiče o rozhodnutí pedagogické rady.

4.3.5. Doporučený postup při zachycení žáka, který konzumuje alkohol v prostorách školy

Prodej nebo podávání alkoholických nápojů osobám mladším 18 let je v ČR zakázáno. Rovněž je zakázáno osobám mladším 18 let alkohol nabízet, nebo je v konzumaci alkoholu podporovat. Proto se může jednat o trestný čin či přestupek.

- Žákovi je zabráněno v další konzumaci.
- Pedagogický pracovník posoudí, dle momentálního stavu žáka, zdali mu nehrozí nějaké nebezpečí.
- Pokud je žák ohrožen na zdraví či životě, volá lékařskou službu první pomoci.
- Jestliže akutní nebezpečí nehrozí, sepíše o události stručný záznam s vyjádřením žáka a vyrozumí vedení školy.
- Škola vyrozumí zákonného zástupce a upozorní ho na možnosti odborného poradenství.
- Z konzumace alkoholu je třeba vyvodit sankce stanovené školním řádem.
- V případě opakování situace škola plní oznamovací povinnost k orgánu sociálně právní ochrany dětí.

4.3.6. Doporučený postup, v případě, že byl u žáka zachycen alkohol nebo tabákové výrobky

- Vyučující informuje ředitele školy a vyhotoví písemný zápis, se kterým budou rodiče nebo zákonní zástupci seznámeni.

- Škola informuje rodiče.
- Ředitel školy navrhne výchovné opatření, které projedná a schválí pedagogická rada.
- Škola písemně informuje rodiče o rozhodnutí pedagogické rady.
- Na OSPOD tuto záležitost školy hlásí v závažnějších případech, případně při opakování incidentu

5. Důležité kontaktní údaje

ORGÁN SOCIÁLNĚ PRÁVNÍ OCHRANY DĚTÍ (OSPOD)

Pojem sociálně - právní ochrana dětí definuje zákon č. 401/2012 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, který vymezuje sociálně-právní ochranu dětí v § 1 jako:

- ochranu práva dítěte na příznivý vývoj a řádnou výchovu
- ochranu oprávněných zájmů dítěte, včetně ochrany jeho jmění a
- působení směřující k obnovení narušených funkcí rodiny

Úřad městské části Praha 6, Oddělení péče o děti a rodinu, tel. 220 189 611

PEDAGOGICKO PSYCHOLOGICKÁ PORADNA

Jedním z hlavních účelů PPP je:

- prevence a řešení výukových a výchovných potíží, projevů různých forem rizikového chování, které předchází vzniku sociálně-patologických jevů a dalších problémů souvisejících se vzděláváním.
- Vytváření vhodných podmínek, forem a způsobů práce pro žáky, kteří jsou příslušníky jiných kultur a etnik.

Pedagogicko-psychologická poradna pro Prahu 6, tel. 220 612 131

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY

Jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku veřejného pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropských společenství nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu.

Policie ČR – Místní oddělení Břevnov	tel. 974 856 900
Policie ČR – pomoc v tísni	tel. 158
Rychlá zdravotnická záchranná služba	tel. 155
Hasičský záchranný sbor ČR	tel. 150
Integrovaný záchranný systém ČR	tel. 112

V Praze 27. 8. 2021

Mgr. Jiří Hruška
ředitel školy